

Увеличително име.

§ 62. — Увеличителний тѣ видъ име показва предметъ тѣ по-голѣмъ отъ обикновенна та му величина. Примѣръ : *женше, бабише*, или *бабишкель, мжяга* или *мжжура*, и пр. . Обикновенни тѣ имена на тѣзи предмети сж: *жена, баба, мжжг*.

Бѣл. Подъ увеличителний тѣ видъ се не подвеждатъ или не го прииматъ всички тѣ сжществителни. Ако и да се употребяватъ нѣкои си отъ увеличителни тѣ за похвала на самий тѣ предметъ, като : *мжяга*, но повечето отъ тѣхъ се изказватъ за *грозота*, за *присмѣхъ* или *презрѣше* на предметитѣ. За примѣръ *дѣтише* представлява едно отъ необикновенни тѣ дѣца, едно чудовище, което е вѣнъ отъ величина та на малолѣтни тѣ, отъ растъ тѣ дѣтинский. Чудно то е, защо не е обичай да се изричатъ всички тѣ предмети въ увеличителенъ видъ, както се изричатъ тѣ въ умалителенъ ? — Обикновенно то име *кжца* наредко можемъ чу да го изрече нѣкой *кжцяга* или съ какво то друго окончание иска той, стига сѣмо да е то увеличително.

Причина та дѣто не е обичай да се изричатъ всички тѣ сжществителни имена въ увеличителенъ видъ, треба да е тази: понеже, като се рече, повече то, изречени по този начинъ, служатъ за укоръ и присмѣхъ на сами тѣ предмети, та отъ това може ний да не искаме съ всѣко нѣщо да се подиграваме и да го представиме грозно, като го изречемъ въ увеличителенъ видъ. А на противъ ний всѣкой предметъ галимъ и милваме, като го изричаме въ умалителенъ видъ, защо то, вижда се,